

at høre Overskyldraadet om saadanne Ændringer. Jeg skal i al Almindelighed sige, at af de foreslaaede Ændringer kan jeg være med til saadanne, der ikke vedrører Princippet og dels er af redaktionel Art dels er rimelige Forbedringer, men jeg kan paa ingen Maade være med til Ændringer, der forandrer Ejendomsskyldloven principielt eller dens Hovedbestemmelser. Jeg skal gøre nogle Bemærkninger om de enkelte Ændringsforslag og, som sagt, fatte mig i størst mulig Korthed.

Under Nr. 1, 3 og 4 er der af hele Udvalget stillet Ændringsforslag om, at Aaret 1914 skal ændres til 1915. Det er jo en nødvendig Følge af, at Tiden er saa langt fremskreden. Ministeriet havde haabet, at dette Ting havde kunnet ende sine Forhandlinger inden 1. Januar 1914. Jeg tror, den ærede Ordfører sagde, at dette Lovforslag først kom op til Landstinget i den sidste Uge før Juleferien, men det er en Fejltagelse. Det var til første Behandling her i Tinget den 10. December, og der havde altsaa maaske været Mulighed for at faa Sagen færdig inden 1ste Januar, og det undrer mig noget, at den ærede Ordfører i Betænkningen, og nu ogsaa her i Salen, brugte det Udtryk, at den Mulighed ikke forelaa, idet Uenigheden om Jordvurderingen var en væsentlig Hindring for, at man kunde blive færdig; thi naar det var saaledes, at der var 8 Medlemmer imod Jordvurderingen og 7 for den, er det ubegribeligt for mig i Øjeblikket — men det kan jo godt være, at jeg mangler Evnen til at forstaa det — at dette egentlig kunde sinke Sagen, det var vel egentlig noget, der ret hurtigt kunde afgøres i Udvalget, hvem der var for, og hvem der var imod, og der var jo ikke Tale om at stille Ændringsforslag til selve Vurderingsmaaden, man ønskede den ikke foretaget paa anden Maade. Men dette Ting, som jo er det overvejende Ting, har ment, at dette Forhold skulde være Genstand for 3 Maaneders Overvejelse. Dertil er der ikke noget at sige, men jeg vilde kun have ønsket, at der var kommet et andet Resultat deraf, og at man havde sluttet sig til Lovforslagets Bestemmelser om Jordvurderingen, efter at man havde overvejet saa længe. Imidlertid har de Herrer fra den konservative Side fastholdt deres Modstand derimod i Udvalget og fastholder den derfor vel ogsaa her i Salen, og derfor tør jeg maaske sige dette.

Jeg skal ikke gaa ind paa selve Spørgsmaalet om Jordvurdering eller Ikke-Jordvurdering. Det vil jo ogsaa føre os alt

for vidt i Dag, men jeg undrer mig ganske sikkert noget over, at konservative Medlemmer atter gør det samme, som jeg i alt Fald i en Aarrække har set dem gøre, naar der var et Spørgsmaal, som var draget frem af hele Udvalkingen, idet de modsatte sig dette endogsaa der, hvor Modstand aldeles ikke behøvedes. Var der her virkelig Tale om Jordskyld eller Jordskat, kunde jeg endda begribe, at dette kunde dele Tinget. Men naar her kun er Tale om at skaffe et Oplysningsmateriale for selve dette Spørgsmaal, om man skal gaa til en Jordskyld eller ikke, er det mig mere uklart, hvorfor egentlig de konservative Medlemmer af dette Ting ikke vil gaa med. Tværtimod skulde man jo synes, at det maatte være af yderste Vigtighed for dem at faa skaffet Materiale til Veje, for at de kunde se, hvorledes de, hvis det kom til en Overvejelse af Spørgsmaalet Jordskyld eller ikke, vilde stille sig. Men man siger altsaa her, at da man anser det for urigtigt at forlade det nuværende Skattegrundlag, saa vil man ikke gaa med til en Jordvurdering. Jamen, der er ingen, der har anmodet de ærede Medlemmer om at forlade det nuværende Grundlag. Der er ingen — jeg da ikke og heller ikke nogen anden —, der har stillet Forslag om at gaa til en Jordskyld. Jeg har kun stillet Forslag om en Jordvurdering, og hvis man herigennem kunde tilvejebringe et Materiale, saa var dette dog bedre, end at den Dag skulde oprinde, hvor de Herrer paa een Gang skulde stemme baade om Skattegrundlaget og om Skatten. Det fandt Sted, den Gang man indførte Ejendomsskylden. Der var ikke i Forvejen foretaget en Vurdering af alle Ejendomme, tværtimod, paa een Gang kastede man dette Forslag ud, fejede Hartkornsskatterne til Side og tog paa een Gang et nyt Skattegrundlag for Ejendomsskatterne, nemlig det, som blev foreslaaet gennem Ejendomsskyldloven, og samtidig Skatten. Nu tilbydes der de Herrer en ganske enestaaende Lejlighed til at skaffe Materiale til Veje, og saa svarer de dertil, at de ikke vil forlade det nuværende Skattegrundlag, hvad ingen har opfordret dem til. Jeg forstaa derfor meget godt, at ærede Medlemmer af Partiet Venstre i Betænkningen foruden at fremføre de Grunde, der er til at slutte sig til Jordvurderingen, ikke mindst den kommunale Skattekommissions Grunde, som de gentager i Betænkningen, ogsaa siger, at de ingenlunde vil føle sig bundne ved den Vurdering, som nu skal foretages, til i og for sig at gaa med til en Jordskyld, om hvilken ingen ved,